

Jasmina Mužinić, Zagreb

Ovo je prva haiga s kojom se je Jasmina Mužinić predstavila u javnosti (blog Kuniharu Shimitzu: 107. natjecanje World Haiku Association za haigu; ožujak, 2013).

http://fitart.cs.land.to/107TH/jasmina_musinic_cro.html

Umiva jutro
moje lice pospano
vodom iz vrča.

Morning washes
my sleepy face
taking water from a jug.

Mjesec dana kasnije na istom blogu (108. WHA Haiga natječaj; travanj, 2013) prikazana je njezina druga haiga:

http://fitart.cs.land.to/108TH/jasmina_musinic_cro.html

Pjesnik u meni
Često s Neba pada
i ranjava me.

The poeta in me
often falling from the sky
hurting me deeply.

Jasmina Mužinić rođ. Adamčić rođena je 27. ožujka 1950. u Zagrebu. Zadivljena prirodom, diplomirala je biologiju na PMF-u. Radi kao ornitologinja u Zavodu za ornitologiju HAZU. Pjesme piše još od srednje škole, a voli se izraziti glinenim skulpturama i fotografijom. Dosad je pjesme objavila u časopisima: Priroda (2006. i 2007.), Croatian Medical Journal (2007.), Hrvatsko zagorje (2007. i 2008.) i Baščina (2010.). Objavila je zbirku pjesama „Kap bez dlana“ (Urednik d.o.o., Zagreb, 2012.) iz koje donosimo izbor od tri pjesme: „Kursk“, „Znak“ i „Na ušću rijeke umiru“. Na izbor je utjecao osjećaj da pjesme „vuku“ na haiku te da su diskretno najavile daljnji Jasminin izražaj i u tom stilu.

KURSK

Potonula podmornica
Sa 118 srdaca.
I svako u mojem kuca.

ZNAK

Ružmarin u cvatu.
Zataknuh granu
za kvaku na autu.

Ružmarin miriše dok vene
ni na kraju mu pameti
da je od mene
od žene.

NA UŠĆU RIJEKE UMIRU

Pijesak sa riječnih žalova
Ušutkuje noćni krik s obala
Na ušću ljubav sprudove izmakla.

K moru rijeka bolno obale gubi
Širi se, a k izvoru žudi
S susretu smrtnom o vale se sapliće
More na ušću usne joj ljubi
Preplavljuje, a ona ludi.

Tu prestaju rijeke
U more poniru.
Na ušću rijeke umiru.

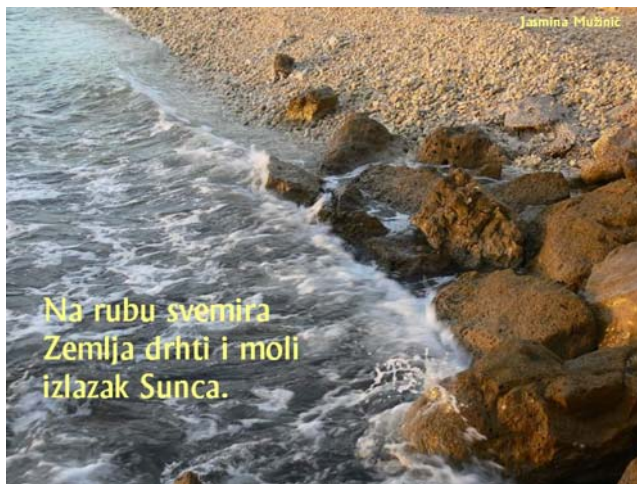
Tako je i bilo: iako se Jasminin interes za haiku poeziju budi s knjigom Vladimira Devidéa „Japanska haiku poezija i njen kulturnopovijesni okvir“ iz 1976., koja otvara svoje korice kao prozor s pogledom na voćku u cvatu, tek će joj odlazak na otok Šoltu 2010. godine dati poticaj za prvi haiku stih. Na Šolti se upoznala sa Dinkom Suletom, slikarom i pjesnikom koji je već tada imao objavljene haiku pjesme te ju je podučio trostihu 5-7-5. Tako je njezin prvi haiku

inspiriran vrućim ljetom na polju otoka Šolte (u prijevodu prof. Smiljke Bilankov) i objavljen prvi puta u tiskanom obliku u Ludbreškom Haiku Zborniku.

Znojna mu leđa
na koromač mirišu
kosac u polju.

His sweaty back
smells of a fennel
haymaker in the field.

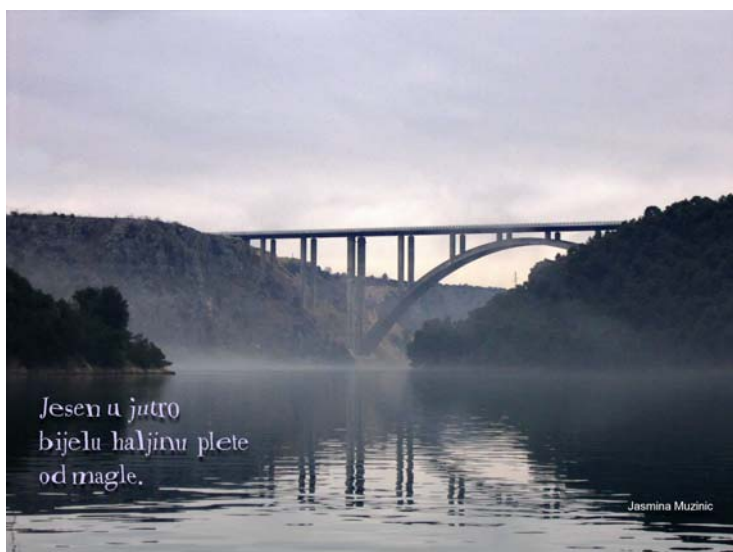
Ovo poznanstvo pretvorilo se u prijateljstvo koje osim haiku poezija povezuje i ljubav prema prirodi i njenom očuvanju. Jasmina je nastavila pisati haiku i haigu te je sa dvije haige i jednom haiku sudjelovala u prvom izdanju časopisa Kernels, koje su prvobitno bile upućene u uredništvo časopisa IRIS, no kako časopis izlazi tek jednom godišnje, proslijeđene su u daleko dinamičnije Internet časopise i na natječaje.

<http://kernelsonline.com/HAIGA-TANKARTpage.html>

Na rubu svemira
Zemlja drhti i moli
izlazak Sunca.

At the edge of the Universe
Earth trembles and begs
for a Sunrise.

<http://kernelsonline.com/HAIGA-TANKARTpage.html>

Jesen u jutro
bijelu haljinu plete
od magle.

Fall in the morning
white dress knits
made of fog.

Haiku iz časopisa Kernels br. 1, proljeće 2013:

Zemlja plače
ledenjaci poniru
u more

weeping earth
icebergs plunge
into the sea

<http://www.kernelsonline.com/HAIKUpage.html>

Dalje nam se Jasmina predstavlja sa tri neobjavljena haiku na standardnom hrvatskom i „zagrebačkom“ kajkavskom uz (svoj) prijevod na engleski:

Vu proletnu noć
slavuju kak popevlje
već ne moreš čut.

In spring night
nightingales singing
cannot hear anymore.

Dok Sunce prži
ulje iz žedi cijedi
stara maslina.

Until the Sun burns
oil squeezes from thirst
old oliva.

Zarobljen cvrkut
pogledom nebo traži
ptić u kavezu.

Captured twitter
gaze of a caged bird
in search of the sky.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>

NEKOPIRATI